

Wojewódzki Sąd Administracyjny
w Białymstoku
WYDZIAŁ II
ul. H. Sienkiewicza 84
15-950 BIAŁYSTOK

Dnia 22 maja 2013 r.
Sygn. akt II SA/Bk 388/12

W odpowiedzi należy podać
sygnaturę akt Sądu

URZĄD GMINY NAREW Kancelaria Ogólna W P Ł Y N E Ł O	
28 -05- 2013	
i.dz. 1437	licz. zał.
podpis <i>[signature]</i>	znak sprawy Or.0004.2.1.2013

Rada Gminy Narew
ul. A. Mickiewicza 101
17-210 Narew

DORĘCZENIE ODPISU POSTANOWIENIA

od którego przysługuje zażalenie

W wykonaniu zarządzenia z dnia 22 maja 2013 r. sekretariat Wydziału Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Białymstoku doręcza Panu/Pani jako uczestnikowi postępowania, odpis postanowienia z dnia 22 maja 2013 r. wraz z uzasadnieniem.

[signature]
Sekretarz

POUCZENIE:

1. Na postanowienie przysługuje zażalenie do Naczelnego Sądu Administracyjnego, w terminie 7 dni od daty doręczenia postanowienia, za pośrednictwem tutejszego Sądu. Zażalenie złożone po upływie tego terminu zostanie odrzucone (art. 178 w zw. z art. 197 § 2 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi; t.j. Dz.U. z 2012 r. poz. 270).
2. Zażalenie powinno czynić zadość wymaganiom przepisanych dla pisma w postępowaniu sądowym oraz zawierać wskazanie zaskarżonego postanowienia i wniosek o jego zmianę lub uchylenie, jak również zwięzłe uzasadnienie zażalenia.
3. Zażalenie należy złożyć z odpisami dla pozostałych stron. Odpisem zażalenia może być każdy dalszy jego egzemplarz, zgodny z oryginałem. Mogą to być uwierzytelnione (poświadczone za zgodność z oryginałem) kopie maszynowe, fotokopie bądź uwierzytelniony wydruk poczty elektronicznej.
4. Od zażalenia pobiera się wpis wynoszący 100 zł. Wpis należy uiścić gotówką w kasie Sądu lub na rachunek bankowy Sądu 07 101010490041412231000000 w banku lub urzędzie pocztowym, wskazując tytuł wpłaty oraz sygnaturę akt sądowych. Zażalenie na postanowienie dotyczące kosztów sądowych i prawa pomocy jest wolne od opłat.
5. Zażalenie, którego przedmiotem jest odrzucenie skargi kasacyjnej, powinno być sporządzone przez adwokata lub radcę prawnego, zaś w sprawach obowiązków podatkowych może być sporządzone przez doradcę

- podatkowego a w sprawach własności przemysłowej – przez rzecznika patentowego; do takiego rodzaju zażalenia należy dołączyć pełnomocnictwo, jeżeli pismo wnosi pełnomocnik, który wcześniej nie złożył pełnomocnictwa.
6. Na wniosek strony może być przyznane prawo pomocy. Wniosek o przyznanie prawa pomocy składa się na urzędowym formularzu wg ustalonego wzoru. Formularze dostępne są w Naczelnym Sądzie Administracyjnym w Warszawie, w wojewódzkich sądach administracyjnych, w urzędach gmin a także w internecie pod adresem: <http://www.nsa.gov.pl>
 7. Strony i ich przedstawiciele mają obowiązek zawiadomić Sąd o każdej zmianie swego zamieszkania, adresu do doręczeń lub siedziby. W razie zaniedbania tego obowiązku pismo sądowe pozostawione zostanie w aktach sprawy ze skutkiem doręczenia chyba, że nowy adres jest Sądowi znany.

Sygn. akt II SA/Bk 388/12

POSTANOWIENIE

Dnia 22 maja 2013 r.

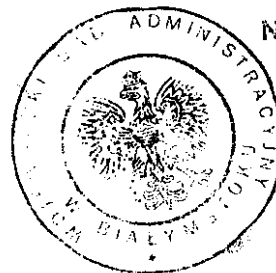
Wojewódzki Sąd Administracyjny w Białymstoku Wydział II
w składzie następującym:

Przewodniczący sędzia NSA Grażyna Gryglaszewska
Sędziowie sędzia NSA Mieczysław Markowski
 sędzia WSA Marek Leszczyński

po rozpoznaniu w dniu 22 maja 2013 r.
na posiedzeniu niejawnym
wniosku Andrzeja Pleskowicza
o wyłączenie od orzekania w sprawie sędziego WSA Mirosława Wincenciaka
w sprawie ze skargi Andrzeja Pleskowicza
na zarządzenie zastępcze Wojewody Podlaskiego
z dnia 9 marca 2012 r.
w przedmiocie stwierdzenia wygaśnięcia mandatu wójta

postanawia

oddalić wniosek o wyłączenie sędziego WSA Mirosława Wincenciaka od orzekania w
sprawie niniejszej

Na oryginale właściwe podpisy
Za zgodność z oryginałem

MAREK ANTONI DAWID
(Handwritten signature)

UZASADNIENIE

Zarządzeniem zastępczym z dnia 9 marca 2012 r. Wojewoda Podlaski stwierdził wygaśnięcie mandatu Wójta Gminy Narew – Andrzeja Pleskowicza z uwagi na skazanie za przestępstwo umyślne ścigane z oskarżenia publicznego.

Skargę na powyższe zarządzenie złożył do sądu administracyjnego Andrzej Pleskowicz oraz w dniu 20 grudnia 2012 r. wniósł o wyłączenie od rozpoznania sprawy sędziów składu orzekającego tj. sędziego NSA Anny Sobolewskiej – Nazarczyk, sędziego NSA Grażyny Gryglaszewskiej i sędziego NSA Stanisława Prutisa. Jako podstawę prawną żądania wskazał art. 19 i 20 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (tekst jedn. Dz. U. z 2012 r., poz. 270), dalej p.p.s.a. Uzasadniając wniosek wywodził, że jego sprawa została nagłośniona medialnie, a lokalne i ogólnopolskie media prezentowały go w niekorzystnym świetle, nieobiektywnie i napastliwie. W jego ocenie osoba, która zapoznała się z materiałem prasowym lub telewizyjnym, mogła wyrobić sobie negatywną o nim opinię, w związku z czym sprawa nie powinna być rozpoznawana przed WSA w Białymstoku. Wskazał, że sędziowie wyznaczeni do orzekania w tej sprawie mogą być więc nieobiektywni, która to wątpliwość czyni jego wniosek uzasadnionym. Postanowieniem z dnia 15 stycznia 2013 r. WSA w Białymstoku wniosek oddalił. Zażalenie od tego orzeczenia zostało oddalone postanowieniem NSA z dnia 13 marca 2013 r., II OZ 162/13. W związku z przejściem sędziego NSA Stanisława Prutis w stan spoczynku, do składu orzekającego w sprawie niniejszej został wyznaczony sędzia WSA Mirosław Wincenciak. Na rozprawie w dniu 7 maja 2013 r. skarżący złożył wniosek o wyłączenie tego sędziego. Uzasadnienie tego wniosku stanowi powtórzenie uzasadnienia wcześniejszego wniosku z dnia 20 grudnia 2012 r. dotyczącego wyłączenia sędziego NSA Anny Sobolewskiej – Nazarczyk, sędziego NSA Grażyny Gryglaszewskiej i sędziego NSA Stanisława Prutisa.

Wnioskowany do wyłączenia sędzia złożył oświadczenie, z którego wynika, że nie istnieje okoliczność mogąca wywołać uzasadnioną wątpliwość co do jego bezstronności w sprawie.

Wojewódzki Sąd Administracyjny w Białymstoku zważył, co następuje.

Wniosek podlegał oddaleniu.

W ustawie z 30 sierpnia 2002 r. - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (t.j. Dz. U. z 2012 r., poz. 270 ze zm.), dalej p.p.s.a., istnieją dwie niezależne kategorie przestanków wyłączenia sędziego: z mocy ustawy (*iudex inhabilis*) – art. 18 i w przypadku wystąpienia uzasadnionych wątpliwości co do bezstronności sędziego w danej sprawie (*iudex suspectus*) – art. 19. Zgodnie z art. 22 § 2 p.p.s.a. postanowienie w przedmiocie wyłączenia jest wydawane po złożeniu przez sędziego wyjaśnienia. Natomiast zgodnie z art. 20 § 1 i § 2 p.p.s.a. to strona żądająca powinna uprawdopodobnić przyczyny wyłączenia, a jeśli przystąpiła do rozprawy, powinna uprawdopodobnić ponadto, że przyczyna wyłączenia dopiero później powstała lub stała się jej znana.

Przepis art. 18 p.p.s.a. zawiera osiem okoliczności wykluczających sędziego od udziału w sprawie. Ocena wniosku zgłoszonego w sprawie niniejszej nie wskazuje, aby wystąpiła jakakolwiek z nich. Tę konkluzję potwierdza złożone przez sędziego oświadczenie.

Odnośnie podstawy wyłączenia z art. 19 p.p.s.a. wypracowano w orzecznictwie stanowisko, że okoliczność mogąca wywołać uzasadnioną wątpliwość co do bezstronności sędziego w danej sprawie musi być realna, a nie potencjalna. Nie jest wystarczająca sama podejrzliwość strony bądź utrata wiarygodności w bezstronność sędziego wynikająca z subiektywnych odczuć strony. Konieczne jest wskazanie poważnych powodów, które obiektywnie spowodowałyby utratę zaufania co do bezstronności sędziego (vide: postanowienie NSA z 22 września 2011 r., II GZ 424/11, Lex nr 965152). Uwzględnienia wniosku o wyłączenie sędziego nie uzasadniają zastrzeżenia co do sposobu procedowania, w tym nieuwzględnianie wniosków strony, czy też wadliwe prowadzenie rozprawy w innej sprawie (postanowienie NSA z 22 września 2011 r., II OZ 813/11, Lex nr 966289). Również subiektywne odczucia skarżącego co do stosunku sędziego do jego osoby nie mogą stać się przyczyną wyłączenia od rozpoznawania określonej sprawy (postanowienie NSA z 1 września 2011 r., I OZ 617/11, Lex nr 964706).

Wniosek w sprawie niniejszej został oparty na wskazaniu, że nagłośnienie sprawy skarżącego i negatywne przedstawienie go w mediach mogło wywołać

u wnioskowanego do wyłączenia sędziego błędne przekonanie co do jego osoby, co przeszkodziłoby mu w dochowaniu obiektywizmu przy wydawaniu rozstrzygnięcia.

Podzielając stanowisko Sądu zawarte w uzasadnieniu postanowienia z dnia 15 stycznia 2013 r. stwierdzić należy, że tak scharakteryzowana przesłanka wyłączenia nie posiada żadnych cech uprawdopodobnienia przyczyn wyłączenia wymaganych przepisem art. 19 p.p.s.a. Nie jest to przesłanka konkretnie dotycząca sędziego wnioskowanego do wyłączenia, może bowiem dotyczyć nieograniczonego kręgu osób, a więc ma też charakter potencjalny. Inaczej rzecz ujmując nie jest zindywidualizowana na wskazanego do wyłączenia sędziego, nie dotyczy jego sytuacji osobistej, majątkowej czy działalności orzeczniczej i nie potwierdza tym samym realności i obiektywności zastrzeżeń co do jego bezstronności. Jest to wystarczające do uznania, że nie może stanowić wystarczającej przyczyny wyłączenia.

Ze wskazanych powyżej względów na podstawie art. 22 § 1 i 2 p.p.s.a. orzeczono jak w sentencji.

Na oryginalne właściwe podpis;
za zgodność z oryginałem

~~STANISŁAW SERBIAK~~
Stanisław Serbiak